

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

VII. Dives imperator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

se de tyrannide pollicetur, quid, vis, ¹ suspicemur? tu nihil nuntias, ² sed inde venisti: venerunt epistolæ consecutæ. Sed cur de publico statu mandare hospiti noluit? Putatis illum contradixisse? Confessus est. Sceleratis ingeniis, & plusquam civilia cupientibus, non dominari instar servitutis est. Jampridem te ³arci nostræ tua fortuna minatur: supra civilem hanc ⁴ æquationem divitiæ te elevarunt: non sine exemplo timemus. In Manlio quondam potuisse, damnatum est.

P A R S A L T E R A.

Non intelligo, quemadmodum ⁵ infamet mors sententiam meam. Ego si auditus essem, ille non esset occisus. Inquieta res est homo, cui jam in deterius nihil superest. ⁶ Egerat mecum illic multa de iudicibus, de ignominia sua. Prodam necesse est affectus hospitis mei: hoc tyranni videbatur.

V I I.

Dives imperator.

Pauper & dives inimici. pauperi duo filii. dives imperator creatus. Rumor ortus est prodi rempublicam à pauperis filiis. utrunque torquens pernegantem necavit, corpora eorum extra vallum projici jussit, quæ hostes sepelierunt, & recesserunt. Pauper accusat divitem cædis.

C O N T R A D I V I T E M.

NUnquam, iudices, contra istum tutior veni. quicquid auferri potuit, amisi. Soli omnium torti sunt, donec mentirentur. Ita laniatos miseros, ita confusis lineamentis projici jussit, ut jam nec pater posset agnoscere. Miramini, si ab hostibus sepulti sunt? nullos sic ab isto esse tortos, ⁷ nisi captivos putarent. Proditores putas, quos
tam

¹ *Suspiciemur.*] Vet. *pollicemur.* Idem.
² *Sed inde venisti: venerunt epistolæ.*] Scribe: Tu nihil nuntias: sed, unde venisti, venerunt epistolæ te consecutæ. Gronovius.

³ *Arci nostræ.*] Vet. *archonta.* Pith.
⁴ *Æquationem.*] Al. *peræquationem.* dem.

⁵ *Infamet mors.*] Al. *infament ista.* Id.
⁶ *Egerat mecum illic multa.*] Lege, ille. Gron.

⁷ *Nisi captivos putarent.*] Scribe: Nullos sic ab isto esse tortos, nisi captivos, putarunt. Nempe hostes. Reddit rationem quare ab illis sepulti sint. nempe suos putarunt. Idem.

tam misere, tamque crudeliter punitos hostis non vindicavit. Pauperes, inquis, erant: & ideo potuere corrumpi. Age, quis nescit illos ideo perisse, quod divitias nimis oderant? ¹ Super ignem corpus extenditur, & irato imperatori tortor non sufficit: ² uritur, & flagella ignibus adjuvantur. Quæritis exitum? ³ pernegavit: tortor, inimicus tamen, quod quærebat, invenit nos proditores: qui pro te, patria, etiam sub isto militavimus.

P A R S A L T E R A.

Negas potuisse corrumpi? pauperes fuerunt. negas voluisse prodere? inimici. Non possum tibi prodicionis argumentum adferre præsentius. Quamdiu vixere, pugnatum est. cum mihi civitas mandaret imperium, quo malo laboraret, intellexit. Imperatorem me fecit inimicus.

V I I I.

Demens ter triumphalis.

Ter triumphalis, ter consularis, cum haberet liberos, æque ter triumphales, ter consulares, suspendit se. liberatus à liberis, ab iisdem reus fit dementiæ.

P R O P A T R E.

OMnium calamitatum materia est homo diu felix. Nesciunt stare successus, & ⁴ quotiens prodire felicitas non potest, redit. Mori volo, ⁵ quid me jam fortuna custodit.

P A R S A L T E R A.

Ter consulatum gessisti, ter triumphasti, licet jam velit fortuna mutari, in illius potestate non est, fuisse. Quis timeret fortunam, nisi prodesset?

I X.

¹ Super ignem corpus extenditur.] Mallem, Super equuleum. Idem.

² Uritur & flagella ignibus adjuvantur.] Forte: Urit, & flagella ignibus adjuvat. Idem.

³ Pernegavit.] Fort. leg. pernegarunt torti. Pith. Pernegavit tortor inimicus.] Scribe: pernegavimus: tortor inimicus tamen, quod quærebat, invenit nos proditores.

Nam in persona mortuorum loquitur. Gronovius.

⁴ Quoties prodire felicitas non potest, redit.] Forte: recedit. Vellejus lib. 1. Difficilis in perfecto mora est, naturaliterque quod procedere non potest, recedit. Gron.

⁵ Quid me.] Fort. Cui me, vel quo me f. custodis? Pith.